

(94) Licemjeri koji su izostali iz borbe iznositi će muslimanima razna opravdanja, kada se vrate iz borbe. Allah Uzvišeni ukazuje svome Vjerovjesniku i vjernicima da im odgovore na sljedeći način: "Nemojte iznositi opravdanja zasnovana na lažima, jer vam mi nećemo vjerovati, s obzirom na to da nas je Allah upoznao sa dijelom onoga što u sebi krijete. Allah i Njegov Poslanik vidjeće da li ćete se pokajati, pa da vaše pokajanje bude prihvaćeno, ili ćete pak nastaviti u svome licemjerstvu? Nakon toga bit ćete vraćeni Allahu koji sve zna, pa će vas On obavijestiti o onome što se ste radili, te će vam dati ono što ste zaslužili. Zbog toga, požurite ka pokajanju i dobrim djelima."

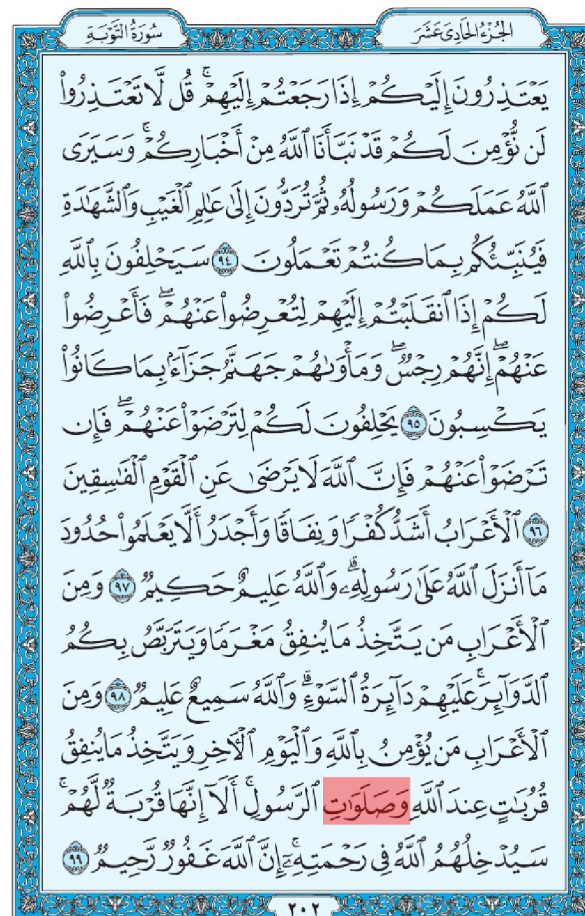
(95) O vjernici, oni koji su iz borbe izostali, zaklinjat će se Allahom, potvrđujući zakletvom svoja lažna opravdanja, a sve s ciljem da ih ne kudite i ne sramotite. Zbog toga, vi ih se okanite i napustite ih, jer oni su pogan čija je nutrina prljava. Njihovo prebivalište koje ih čeka jest džehennem, kojim će biti kažnjeni zbog licemjerstva i grijeha koje su činili.

(96) O vjernici, oni koji su od borbe izostali, zaklinjat će vam se, kako biste bili njima zadovoljni i kako biste opravdanja njihova prihvatili. Nemojte iskazivati svoje zadovoljstvo prema njima, jer ako to učinite, suprotstavili ste se svome Gospodaru, a On nije zadovoljan onima koji su Mu neposlušni te čine nevjernost i licemjerna djela. O muslimani, pazite se toga da budete zadovoljni onima sa kojima Allah nije zadovoljan!

(97) Beduini koji ne vjeruju i koji licemjerna djela čine žesći su u svome nevjerovanju i licemjerstvu od civiliziranih ljudi koji ispoljavaju nevjerovanje i licemjerstvo, i oni su najpreči da ne poznaju vjeru, vjerske obaveze, pohvalne radnje i vjerske propise koje je Allah objavio Svome Poslaniku. Razlog tome je njihova žestina i grubost, te izdvojenost od ostalog svijeta. Allah zna njihova stanja, ništa Mu nije skriveno. Njegovo upravljanje svijetom i vjerski zakoni zasnovani su na mudrosti.

(98) Među beduinima ima licemjera koji smatraju da je udjeljivanje na Allahovom putu samo gubitak i vid nameta, jer misle da za to udjeljivanje neće biti nagrađeni i da zbog uskraćivanja imetka neće biti kažnjeni. Ipak, neki od njih udjeljuju pretvarajući se i na takav način se štite. O vjernici, oni čekaju da vas kakvo zlo zadesi, pa da vas se riješe! Zlo koje žele vjernicima i lošu završnicu koju priželjkiju Allah će usmjeriti ka njima, a ne ka vjernicima. Allah čuje ono što govore i zna ono što skrivaju.

(99) Ima beduina koji vjeruju u Allaha i Sudnji dan i koji dijele svoj imetak na Allahovom putu želeći se približiti Allahu i zaslužiti da Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, **moli i traži oprost** za njih. Za takvo njihovo udjeljivanje, kojim se žele približiti Allahu, imat će sevap i Allah će ih prekriti Svojom ogromnom milošću koja obuhvata oprost grijeha i ulazak u džennet. Allah će oprostiti onome ko se pokaje i Svoju milost će mu podariti.

(100) Allah je zadovoljan onima koji su među prvima prihvatili islam i koji su se odselili iz svojih domova radi Allaha, a zadovoljan je i onima koji su pomagali muhadžire, kao i svima onima koji njih budu slijedili u ispravnom vjerovanju i dobrim djelima. Od njih je Allah primio dobra djela i ibadete, a i oni su zadovoljni Allahom, jer im je podario veliku nagradu, pripremio za njih džennet, ispod čijih dvoraca teku rijeke. Oni će vječno boraviti u džennetskim baščama, a to je, uistinu, ogroman uspjeh.

(101) Među beduinima oko vas, u blizini Medine, ima licemjera, a ima ih i među stanovnicima Medine, koji su u licermjerstvu uporni i ustrajni – ti ih, o Poslaniče, ne poznaješ, ali ih Allah poznaje. **Njih će Allah na dvostruke muke staviti:** prvi put na ovome svijetu, na način da će njihovo stanje biti otkriveno, da će biti ubijani i zarobljavani, a drugi put na onome svijetu, u kaburskoj patnji. Zatim će biti, na Sudnjem danu, u veliku patnju vraćeni, u najniže provalije džehennema, bačeni.

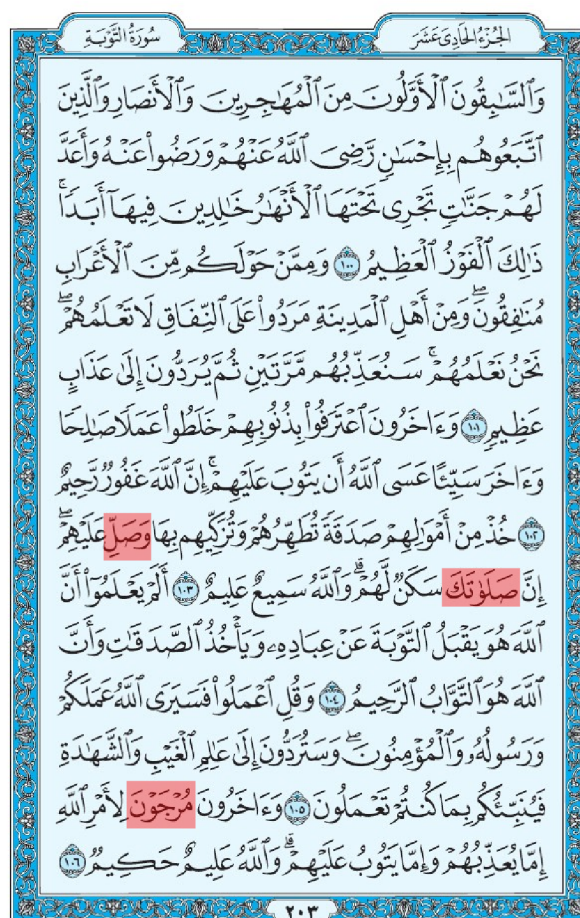
(102) Među stanovnicima Medine ima i drugih ljudi koji su iz borbe izostali bez opravdanja, pa su priznali da nemaju opravdanja i nisu izmišljali izgovore. Oni su svoja djela, pokornost Allahu, pridržavanje vjerazakona i borbu na Allahovom putu, pomiješali sa lošim djelima, ali se nadaju da im Allah oprost. Allah će oprostiti onima koji se pokaju i bit će milostiv prema njima.

(103) Uzmi, o Allahov Poslaniče, od dobara njihovih zekat i sadaku, da ih njime očistiš od grijeha i blagoslovljenim ih učiniš kako bi se njihov imetaj uvećao, i **pomoli se za njih** nakon što imetak uzmeš, **molitva tvoja** će ih, zaista, smiriti jer je ona milost – a Allah je Onaj Koji sve tvoje molbe čuje i sve njihove postupke i namjere zna.

(104) Zar ne znaju ovi koji su iz borbe izostali i oni koji se kaju, da jedino Allah prima pokajanje od robova Svojih koji mu se pokaju, da samo On prihvata zekat i sadaku, i da je On neovisan od svega toga, da će On primiti sadaku od onih koji je dijele i da je samo Allah stalni Primateelj pokajanja robova koji se kaju i da je prema njima milostiv?

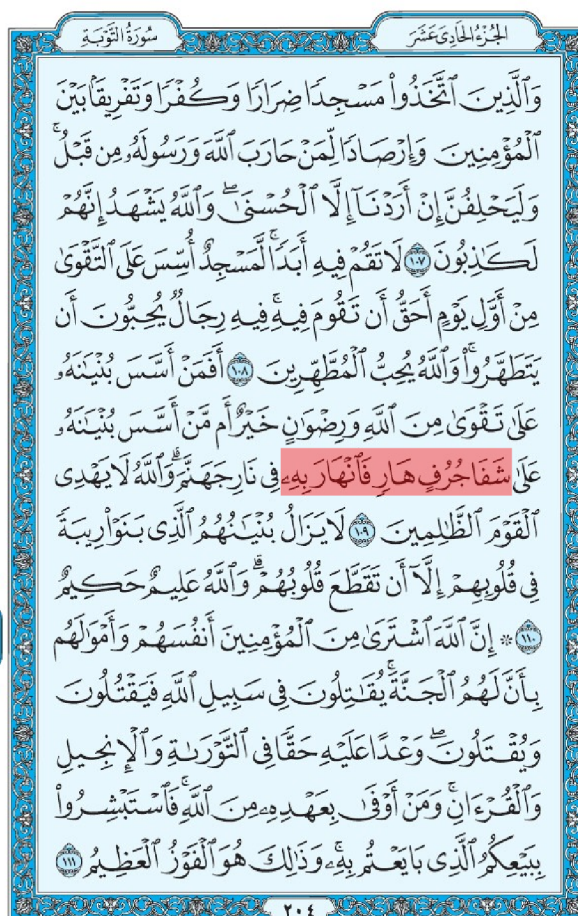
(105) I reci, o Poslaniče, onima koji su iz borbe izostali, **kao i onima koji se od grijeha kaju:** "Trudite se na način da popravite štetu koju ste načinili, činite djela iskreno u ime Allaha i radite ono čime je On zadovoljan, pa će Allah trud vaš vidjeti, a i Poslanik Njegov i vjernici. Vi ćete biti vraćeni na Sudnjem danu Onome Koji zna sve, i Koji zna šta ste skrivali i šta ste javno činili, pa će vas o onome što ste radili na dunjaluku obavijestiti i prema tome vas nagraditi."

(106) Ima onih koji su izostali iz bitke na Tebuku, a nemaju opravdanja. Oni **čekaju** Allahovu presudu, **a On će među njima presuditi onako kako želi:** može ih kazniti ako se ne pokaju, a može im i oprostiti. Allah najbolje zna ko zaslužuje kaznu, a ko zaslužuje Njegov oprost, jer Njegov vjerzakon i uređivanje svijeta zasnovano je na mudrosti. **Imena tih ashaba su:** Murara b. er-Rebi, Ka'b b. Malik i Hilal b. Umejja.

(107) Među licemjerima nalaze se i oni koji su džamiju sagradili kako bi Allahu nepokorni bili, muslimanima štetu nanijeli, ispoljili nevjerovanje jačanjem licemjera, razjedinili vjernike i spremno iščekivali one koji su se protiv Allaha i Poslanika, još prije gradnje džamije, borili. Ovi licemjeri zaklinjat će vam se i govoriti da im je cilj samo olakšavanje muslimanima, ali Allah je svjedok da oni lažno takve tvrdnje iznose.

(108) O Vjerovjesniče, ne odazivaj se pozivu licemjera da obaviš namaz u džamiji koja ima spomenute karakteristike. Džamija Kuba, koja je već od ranije na temeljima bogobojažnosti sagrađena, preča je da u njoj, a ne u džamiji koja je sagrađena na temeljima nevjerstva, klanjaš. U džamiji Kuba nalaze se ljudi koji vole da se mnogo čiste vodom od nečistoća i prljavštine, kao i traženjem oprosta i pokajanjem od grijeha. Allah voli one koji se mnogo čiste od prljavštine i grijeha.

(109) Da li je onaj koji je temelj zgrade svoje postavio na temeljima bogobojažnosti, izvršavajući Allahove naredbe i kloneći se zabrana i želeći Allahovo zadovoljstvo kroz dobročinstvo, sličan onome ko je džamiju sagradio s ciljem nanošenja štete muslimanima, jačanja nevjerstva i raskola među vjernicima? Takvi ne mogu nikada biti isti. U prvom slučaju, građevina je čvrsta i ne postoji bojazan da će se porušiti, dok je u drugom slučaju, građevina sazdana na **ivici jame i obale koja samo što se nije urušila** i u džeħennemsku provaliju otišla. Allah neće pomoći i potporu pružiti zulumčarima koji nevjerovanje, licemjerstvo i druge vidove nepravde promoviraju.

(110) Zgrada (džamija) koju su oni sagradili s ciljem nanošenja štete stalno će unositi nemir u srca njihova, sve dok im srca ne puknu, dok ne umru ili ubijeni budu. Allah je Onaj Koji sve što robovi čine zna, i mudar je u Svojim odredbama naknade za dobro ili zlo.

(111) Allah je od vjernika kupio živote njihove, i pored toga što su oni u Njegovoj vlasti, kao vid počasti, i to za veliku vrijednost, tj. džennet. Oni će se na Allahovu putu boriti protiv nevjernika, kako bi Allahovu riječ uzdigli, pa će ubijati nevjernike, a i ginuti od njihovih ruku. Allah je to, zbilja, obećao u Tevratu, koji je objavio Musau, i Indžilu, koji je kao objavu dao Isau, neka je na njih mir i spas, a i u Kur'anu, koji je objavio Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem. A niko od Allaha dosljednije ne ispunjava obećanje svoje? Zato se radujte i budite sretni, o vjernici, zbog pogodbe svoje koju ste s Allahom ugovorili, jer to je zasigurno uspjeh veliki.

(112) Oni koji će dobiti spomenutu nagradu ostavljaju djela koja Allah mrzi i prezire i rade ono što dovodi do Njegove ljubavi i zadovoljstva. Oni su ponizni i strahopoštavanja prema Njemu puni, pa se trude da Mu pokorni budu, iskazuju Mu zahvalu u svim situacijama, **poste**, klanjaju, promoviraju djela koja su naređena od Allaha i Njegova Poslanika, sprečavaju sve ono što je vjerom zabranjeno, vode brigu o Allahovim granicama i naredbama, te ostavljaju sve ono što je On zabranio. Zato, o Allahov Poslaniče, kaži vjernicima koji imaju ova svojstva ono zbog čega će se radovati i na ovome i na budućem svijetu.

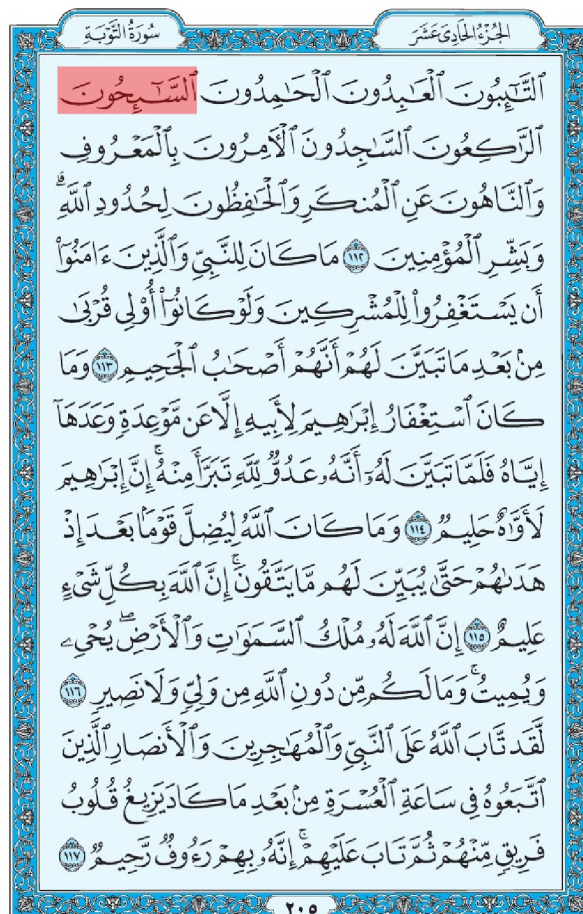
(113) Ne priliči Vjerovjesniku i vjernicima da mole Allaha za oprost mnogobošcima, pa makar im bili najbliža rodbina, nakon što im je postalo jasno da će, zbog toga što su umrli kao mnogobošci, u džehennem ući.

(114) Ibrahim je za svoga oca oprost molio jer je obećao da će to učiniti, nadajući se da će prihvatiti islam. Kada je Ibrahimu postalo jasno da je njegov otac Allahov neprijatelj, zbog toga što savjete nije prihvatao ili zbog toga što je posredstvom Objave saznao da će kao nevjernik umrijeti, odrekao ga se. Traženje oprosta za njega bilo je dio njegovog zaključka i truda, a ne kao vid suprotstavljanja Allahovom propisu koji mu je objavio. Ibrahim, neka mu je Allahov mir, bio je Allahu izuzetno predan i puno je svome nepravednom narodu praštao.

(115) Allah neće donijeti odluku da je neki narod u zabludi, nakon što ga je uputio, sve dok im ne pojasni zabranjena djela kojih se moraju čuvati. Ako ih budu činili, nakon tog pojašnjenja, donijet će presudu o njihovoj zabludi. Allah sve zna, ništa Mu skriveno nije. On vas je poučio svemu onome što niste znali.

(116) Allahova je vlast i na nebesima i na Zemlji, On u toj vlasti ni na Zemlji ni na nebu nema sudruga i ortaka. Ni najskrivenija pojava nije Mu skrivena, On kome hoće život daje, a ako hoće usmrćuje. O ljudi, vi pored Allaha nemate zaštitnika koji će brinuti o vama i vašim stanjima, niti imate pomagača koji će vas od zla udaljiti i protiv neprijatelja pomoći.

(117) Allah je oprostio vjerovjesniku Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, kada je licemjerima dozvolio izostanak iz Pohoda na Tebuk, oprostio je i muhadžirima i ensarijama koji nisu izostali, nego su ga u tom teškom času, u Pohodu na Tebuk, slijedili, kada je bila velika vrućina, manjak snage, a neprijatelj je bio jak. U to vrijeme srca nekih od njih zamalo se nisu pokolebala i napustila pohod, jer su bili u teškoj situaciji. Allah ih je poslije učvrstio i pomogao u njihovoj nakani da krenu u boj, te im je poslije i oprostio. On je prema njima, zaista, milosrdan i milostiv, a ta milost se, pored ostaloga, ogleda i u činjenici da ih je usmjerio ka pokajanju, a onda to pokajanje i prihvatio.

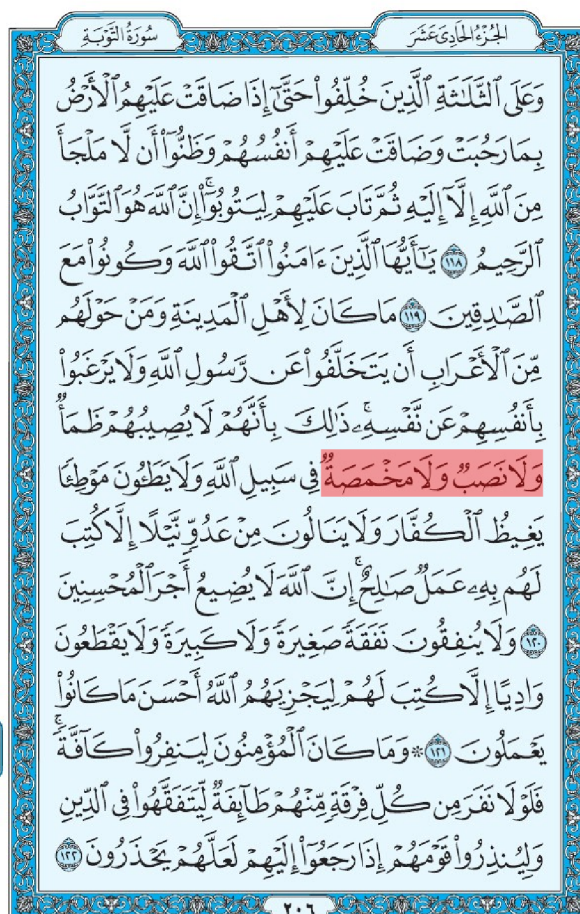
(118) Allah je oprostio trojici koja su izostala iz bitke na Tebukku i čije je pokajanje bilo odgođeno, a oni su: Ka'b b. Malik, Murara b. er-Rebi i Hilal b. Umejja. Poslanik je, sallallahu salallahu alejhi ve sellem, izdao naređenje da se oni izbjegavaju, pa su bili veoma tužni, toliko da im se Zemlja, pored širine i prostranstva, učinila skučenom, a u njihovim dušama bilo se stislo zbog samoće koju su osjećali. U tom stanju znali su da je jedini izlaz kod Allaha, pa im se On smilovao i ka pokajanju ih uputio, a onda im pokajanje prihvatio, jer On mnogo prašta Svojim robovima i milostiv je prema njima.

(119) O vjernici, vjerujte u Allaha, slijedite Njegova Poslanika i radite po vjerazakonu koji je objavio, bojte se Allaha tako što ćete izvršavati vjerske naredbe i sustezati se od vjerskih zabrana, a pored toga budite sa iskrenima u njihovom vjerovanju, riječima i djelima, jer bez iskrenosti nema vam spasa!

(120) Stanovnici Medine i beduini iz njene okoline nisu trebali izostati iza Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kada je krenuo u borbu, i nisu trebali svoje živote čuvati ne žrtvujući se za Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, nego im je obaveza bila da svoje živote založe za njegov, jer njih neće zadesiti ni žeđ, **ni umor, ni glad** na Allahovu putu, niti će stupiti na neko mjesto koje će nevjernike naljutiti, niti će ikakvu dobit nad neprijateljem ostvariti, bilo da se radi o pogibiji, zarobljavanju, plijenu ili porazu, a da im to sve neće kao dobro djelo upisano biti i od njih kod Allaha primljeno. Allah, zaista, neće dopustiti da propadne nagrada onima koji čine dobro, nego će im tu nagradu čak i povećati.

(121) I neće dati nikakav imetak, ni mali ni veliki, niti će ikakvu dolinu prevaliti i preći, a da im to udjeljivanje i putovanje neće zapisano biti, da bi ih Allah nagradio na onome svijetu za ono dobro što su radili.

(122) Vjernici ne trebaju da svi idu u borbu, kako ih neprijatelji ne bi istrijebili ako ih poraze. Iz svake grupe u džihad treba da ide jedna skupina, a druga skupina treba ostati sa Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, učiti vjeru od njega, slušati kur'anske ajete i učiti vjerske propise, da bi oni time što su naučili opominjali svoje sunarodnjake kada se vrate, nadajući se da će se na taj način sačuvati od Allahove kazne, slijediti Njegove naredbe i kloniti se Njegovih zabrana. Ovo se odnosilo na izvidnice koje je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, slao u razne krajeve i za koje je birao neke ashabe.

(123) Allah Uzvišeni naređuje vjernicima da se bore protiv onih nevjernika koji ih **okružuju u njihovoj blizini**, jer su oni opasnost za vjernike. Naredio im je također da ispoljavaju snagu i strogost, kako bi na taj način uplašili nevjernike i spriječili njihovo zlo. Allah je uz vjernike, pomaže ih i daje im potporu.

(124) Kada Allah objavi neku suru Svome Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, ima licemjera koji, izrugujući se, **pitaju: "Kome je od vas ova sura povećala vjerovanje u ono što Muhammed govori?"** Kada su u pitanju vjernici u Allaha i Njegova Poslanika, ta sura im je povećala vjerovanje pored već postojećeg koje su imali, i oni se raduju Objavi koja im dolazi, jer ona donosi korist i dobro, kako na ovome, tako i na onome svijetu.

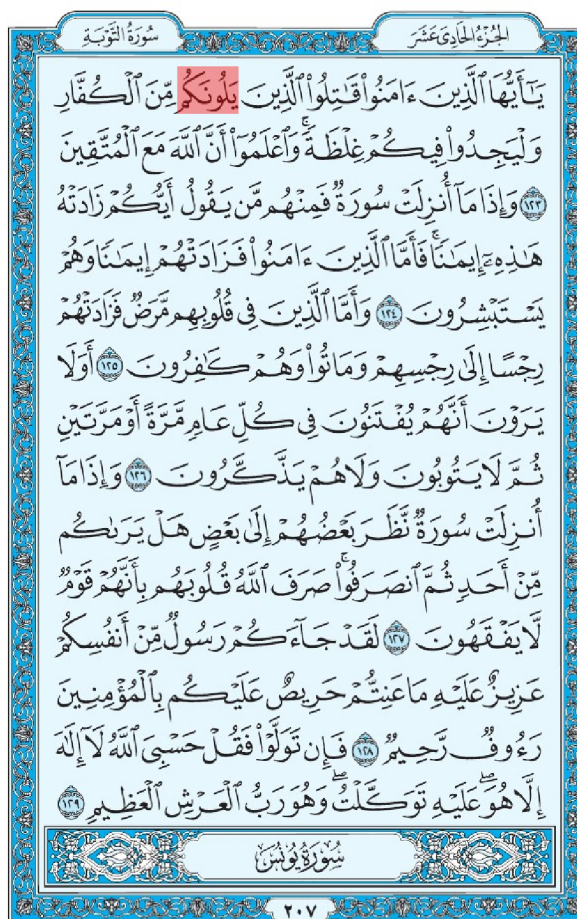
(125) Licemjerima objava Kur'ana u kojem se nalaze propisi i kazivanja samo bolest i poročnost povećava, jer oni poriču objavu koja dolazi. Bolest im se povećava svaki put kada dođe nova objava, utoliko više jer svaki put sumnjaju u nju, i oni umru kao nevjernici.

(126) Zar ovi licemjeri ne vide da iskušenja koja im dolaze od Allaha jednom ili dva puta u godini otkrivaju njihovu stanje i sramote ih? I pored toga što znaju da to Allah čini, oni se na kaju zbog svog nevjerovanja, niti shvataju svoje licemjerje. Oni ne uzimaju pouku iz onoga što ih zadesi i da je to od Allaha.

(127) Kada Allah objavi neku suru Svome Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, u kojoj se spominju stanja licemjera, **oni se jedni u druge zagledaju i kažu: "Da li vas iko vidi?"** Ukoliko ih niko ne bi vidio, oni bi se udaljili sa sijela, a Allah time njihova srca udaljuje od upute i dobra, jer oni ne shvataju i ne razumiju.

(128) O Arapi, došao vam je Poslanik koji vama pripada, on je Arap kao i vi, njemu je teško kada je i vama teško, i ima veliku želju da krenete Pravim putem te zarad toga ulaže veliki trud. On je prema vjernicima posebno blag i samilostan.

(129) Ukoliko se oni okrenu od tebe i ne povjeruju u ono u šta ih pozivaš, reci im, **Poslaniče: "Meni je dovoljan Allah, jedino On zaslužuje da bude obožavan, samo se na Njega oslanjam i On je Gospodar velikog Prijestolja."**

10 - Sura Junus

(1) O kur'anskim skraćenicama govorili smo na početku sure el-Bekara. Ovi ajeti, koji se uče u ovoj suri, dio su časnog Kur'ana, koji je savršen i koji sadrži mudrosti i propise.

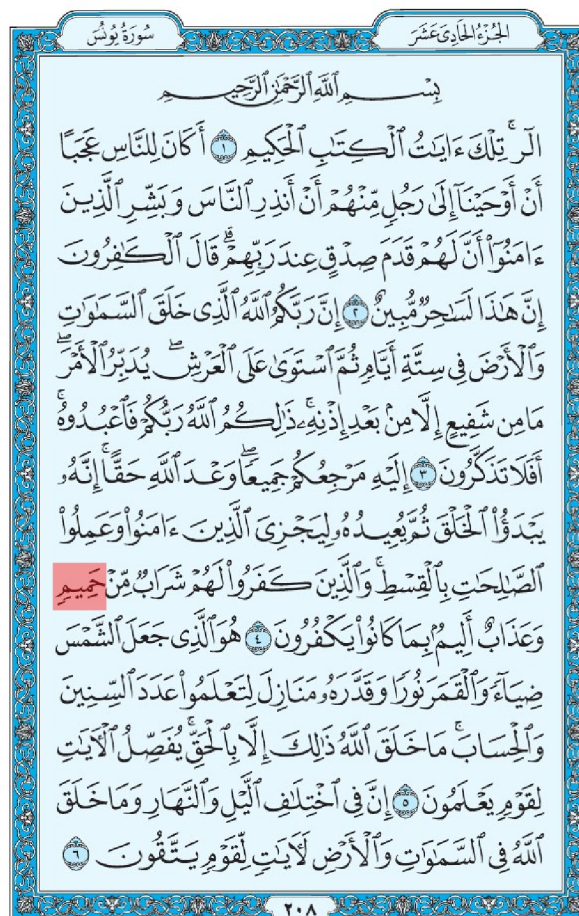
(2) Zar je ljudima čudno to što spuštamo Objavu čovjeku koji je jedan od njih, naređujući mu da ih upozori na Allahovu kaznu?! Poslaniče, obavijesti vjernike u Allaha i kaži im ono što će im sreću donijeti, odnosno da im pripadaju visoki položaji, kao nagrada za dobra djela koja su radili. Nevjernici su govorili da je taj čovjek koji je donio ajete, ustvari, očiti čarobnjak i sihirbaz.

(3) O vi koji se čudite, vaš Gosopodar je stvorio nebesa, koja su ogromna, i Zemlju, koja je prostrana, u roku od šest dana, a onda se iznad Arša uzvisio. Kako se pored toga čudite kada pošalje čovjeka koji je vaše vrste? On jedini upravlja i određuje u Svome prostranom posjedu i carstvu, i niko se kod Njega neće moći zauzimati bez njegove dozvole i zadovoljstva onim ko se zagovara. Onaj ko je opisan ovakvim svojstvima jest Allah, vaš Gospodar, pa samo Njemu iskreno ibadet činite. Zar nećete uzeti pouku iz ovih argumenata i na osnovu njih spoznati Njegovu jednoću? Onaj ko ima i najmanju želju da izvuče pouku, znat će da je to tako i povjerovat će.

(4) Na Sudnjem danu samo ćete se Njemu, Jednom Jedinom, vratiti kako bi vam dao odgovorajuću plaću za vaša djela. Ovo obećanje ljudima dato je kao istinito, i Allah ga neće prekršiti, On sve može učiniti. On je otpočeo stvaranje stvorenja bez prethodnog primjera za to, a nakon smrti će ih ponovo u život vratiti, kako bi one koji su vjerovali u Allaha i činili dobra djela pravedno nagradio, bez umanjivanja dobrih djela koja su činili i bez dodavanja loših. A onima koji su bili nevjernici u Allaha i Njegova Poslanika, pripada **uzavrelo piće** koje će kidati njihove utrobe i njih čeka žestoka kazna jer su bili nevjernici u Allaha i Poslanika.

(5) On je Taj Koji je dao da Sunce širi svoje zrake, a Mjesec je učinio da njime bude osvijetljeno. Odredio mu je putanju prema broju položaja kojih je dvadeset osam i put koji pređe svaki dan i noć. To je, o ljudi, učinio da biste pomoću Sunca znali broj dana, a pomoću Mjeseca broj mjeseci i godina. Allah je nebesa i Zemlju stvorio s istinom, da bi ispoljio Svoju snagu i veličinu pred ljudima. Allah kroz ove jasne i vidljive argumente te znamenja ukazuje na Svoju jednoću onima koji u tome umiju raspoznati dokaz i znak.

(6) Smjena dana i noći i ono što ih prati, poput tame i svijetlosti, kratkoće i duljine dana i noći, te stvorenja koja se nalaze na nebesima i na Zemlji, predstavljaju znamenja koja ukazuju na Allahovu moć onima koji su bogobojažni tako što izvršavaju vjerske naredbe i sustežu se od vjerskih zabrana.

(7) Nevjernici koji ne **očekuju** susret sa Allahom, koji Ga se ne boje i ne nadaju Mu se, koji su zadovoljni ovim prolaznim životom i uzeli su ga umjesto vječnog svijeta, te su se ovom svijetu predali i raduju se boravku na njemu, i koji se od Allahovih znamenja i dokaza okreću jer su nemarni.

(8) Oni koji su opisani spomenutim osobinama idu ka svome stalnom prebivalištu džehennemu, jer su to zaradili nevjerovanjem i poricanjem Sudnjeg dana.

(9) One koji vjeruju u Allaha i čine dobra djela Allah će opskrbiti uputom ka dobrim djelima koja vode Njegovom zadovoljstvu, zbog njihovog vjerovanja, a zatim će ih na Sudnjem danu uvesti u vječne džennetske vrtove, ispod kojih rijeke teku.

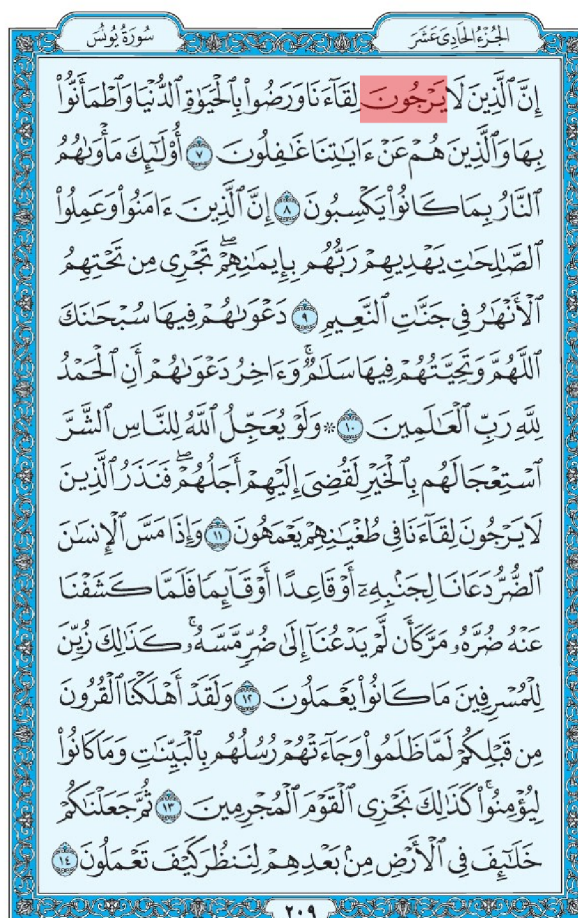
(10) Dove njihove u džennetu bit će veličanje i slavljenje Allaha, a Allahov pozdrav za njih i njihov pozdrav jednih drugima i pozdrav meleka bit će selam, a posljednje u dovi koju će uputiti bit će pohvala Gospodara svih stvorenja.

(11) Kada bi se Allah odazivao molbama koje ljudi čine kada su u ljutnji protiv sebe, svoje djece i imetaka, kao što se odaziva kada ga mole za dobro, oni bi bili uništeni. Allah ostavlja one koji ne očekuju susret sa Njime, jer se oni ne boje kazne i ne nadaju se nagradi. Ostavlja ih zbunjenim i sumnjičavim kada je u pitanju Dan obračuna.

(12) Kada čovjeka koji sebi nanosi zlo zadesi bolest ili loše stanje, on Nas doziva, ponizno i skrušeno, ležeći na boku, sjedeći ili stojeći, te se nada otklanjanju zla koje ga je zadesilo. Međutim, kada mu se odazovemo i otklonimo zlo i nedaću koji su ga pogodili, on nastavi da se ponaša kao i ranije, kao da Nas nije ni molio da tu nedaću od njega otklonimo. Kao što je takvoj osobi lijepim prikazano da ustraje u zabludi, isto tako je uljepšano nevjerovanje i grijšenje onima koji granice prelaze u nevjerovanju i grijehu i ustrajavaju na tom putu, ne ostavljajući ga.

(13) O mnogobošci, mi smo uništili narode prije vas, jer su poricali istinitost Allahovih poslanika i činili grijeh. Poslanici koje smo slali, dolazili su im i donosili jasne dokaze i argumente koji su ukazivali da je istina sve ono što prenose od svog Gospodara. Međutim, oni nisu povjerovali jer nisu bili spremni da vjerovanje prihvate, pa ih je Allah bez podrške i upute ostavio. Kao što smo kaznili te nepravедne narode, tako ćemo kažnjavati i njima slične, u svakom vremenu i na svakom mjestu.

(14) Zatim smo vas, o ljudi, učinili nasljednicima ovih naroda koji su poricali istinu i bili uništeni, kako bismo vidjeli šta će te raditi i kako ćete se ponašati, odnosno hoćete li raditi dobra djela i biti nagrađeni, ili ćete svojim zlom zaslužiti kaznu?

(15) Kada im se uče kur'anski ajeti koji ukazuju na Allahovu jednoću, oni koji negiraju proživljenje i ne očekuju nagradu, niti se boje kazne, govore: "O Muhammede, donesi neki drugi Kur'an mimo ovog koji sadrži osudu obožavanja kipova ili neki drugi u kojem će biti dokinuto, djelimično ili potpuno, ono što ne odgovara našim prohtjevima." O Poslaniče, reci im da nisi ti taj koji može izmijeniti Kur'an, a pogotovo ne možeš donijeti drugi, nego je samo Allah taj koji mijenja šta hoće. Ja mogu da slijedim samo ono što Allah objavljuje i bojim se velike kazne na Sudnjem danu, ako se odazovem vašem pozivu, te na takav način pogriješim prema Allahu.

(16) Reci, o Poslaniče, da Allah nije htio da vam učim Kur'an, ja ga ne bih ni učio niti bih vam ga dostavio. Da je Allah htio, ja vas njemu, preko svoga jezika, ne bih ni poučio. Među vama sam boravio **mnogo vremena** (četrdeset godina), nisam ništa ni čitao i pisao, niti sam to tražio i istraživao. Zar ne možete shvatiti vašim razumom da je ono što sam donio od Allaha i da to nije od mene.

(17) Niko ne čini veću nepravdu od onoga ko o Allahu izmišlja laži, pa kako onda da ja mijenjam Kur'an i izmišljam na Njega. Oni koji prelaze Allahove granice i izmišljaju laži, neće imati uspjeha i niti će svoj cilj ostvariti.

(18) Pored Allaha, oni obožavaju zamišljena božanstva koja im ne mogu ni nauditi niti im mogu kakvu korist pribaviti. Onaj ko se istinski obožava može i štetu i korist pribaviti kada god hoće. **Oni govore o svojim božanstvima koja obožavaju:** "Ovo su naši zagovornici kod Allaha i oni će se zauzimati za nas, pa nas On neće kazniti zbog naših grijeha." Reci, **Poslaniče:** "Zar da Allaha koji sve zna obavještavate da na nebesima i na Zemlji postoji Njemu suparnik a On to ne zna?! Uzvišen je On i vrlo visoko u odnosu na ono što o Njemu, laži iznoseći, govore mnogobošci."

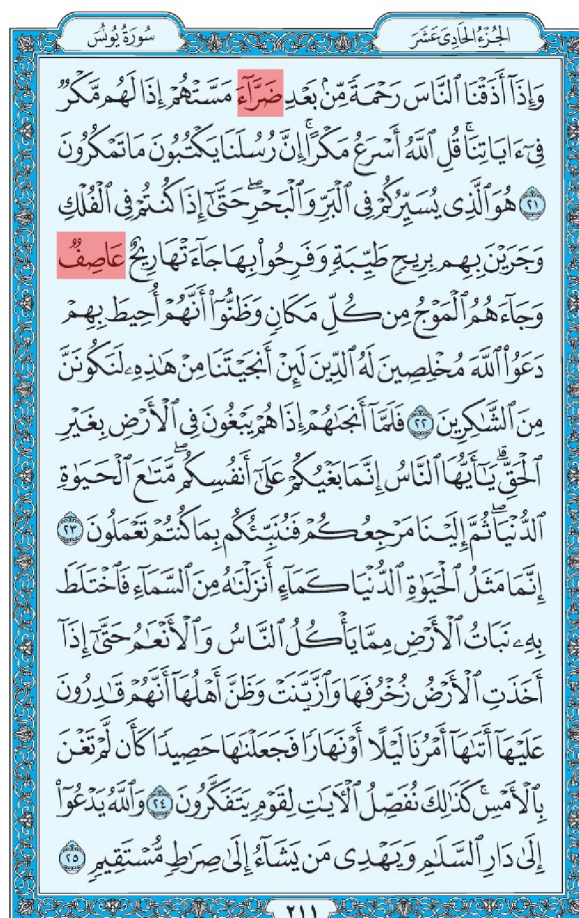
(19) Ljudi su bili jedna zajednica, svi su bili vjernici, pa su se razišli. Neki su ostali vjernici, a drugi su uznevjerovali. I da nije Allahove odredbe da On neće među njima presuditi na ovome svijetu, nego će među njima o tome presuditi na Sudnjem danu. Da nije toga, On bi im presudio na ovom svijetu u stvarima u kojima su se podijelili i na takav način bi se razdvojili upućeni od zabludjelih.

(20) Mnogobošci su govorili: "Zašto se Muhammedu od njegova Gospodara ne objavi neki dokaz i znak koji ukazuje na njegovu iskrenost?" Reci im, **o Poslaniče:** "Objava ajeta je stvar nevidljivog svijeta i o tome samo Allah ima znanje. Zbog toga, pričekajte da se ostvare ajeti koje ste predložili, tj. čekajte neki osjetilni znak i dokaz, a i ja ću s vama zajedno čekati."

(21) Kada mnogobošcima dadnemo blagodat u obliku kiše i plodne zemlje, nakon **suše**, oni se izruguju i poriču naše ajete. O Poslaniče, **reci mnogobošcima**: "Allah je brži u lukavstvu, pripremajući kaznu za vas i vodeći vas postepeno u propast. Meleki čuvari pišu vaše lukavštine i ništa im neće promaći, pa kako onda da to promakne Tvorca? On će vam dati ono što vam pripada zbog vaših spletkarenja."

(22) Allah je Taj Koji vam, o ljudi, omogućava da kopnom pješke i na jahalicama putujete, i On je Taj koji vam omogućava da lađama morem putujete, pa kad ste u lađama, i kad one, uz blag povjetarac zaplove s putnicima, putnici se obraduju tome, i dok su oni u toj radosti naiđe **silan** vjetar i valovi navale na njih sa svih strana, pa oni povjeruju da će nastradati, tada se iskreno mole Allahu, i to samo Njemu, bez pripisivanja sudruga, **govoreći**: "Ako nas iz ove strašne nedaće izbaviš, sigurno ćemo Tebi biti zahvalni na blagodatima koje nam daješ."

(23) Kada Allah usliši njihove molbe, te ih spasi od iskušenja, oni nakon toga čine nered na Zemlji, kroz nevjerovanje u Allaha i grijšenje. O ljudi, grijesi koje činite, donose vam samo zlo, a Allahu ništa nećete naštetiti. Vi na ovome svijetu uživate, a on je prolazan, a zatim ćete se Nama vratiti na Sudnjem danu i Mi ćemo vas obavijestiti o grijesima koje ste činili te vam za njih adekvatnu naknadu dati.

(24) Život na ovome svijetu u kojem uživate, kada je u pitanju brzina prolaska, sličan je kiši koja se pomiješa sa biljem i plodovima koje ljudi jedu, kao i sa biljem kojeg životinje jedu. Kada tlo dobije svoju boju i ukrasi se raznovrsnim biljem, a ljudi pomisle da to mogu požnjati i ubrati, onda se desi Naša odredba da se sve to uništi, i Mi to učinimo golom ledinom, kao da nikada nije bilo drveća i bilja na njoj. Kao što vam pojašnavamo stanje ovog svijeta i brzinu njegova nestanka, tako isto pojašnavamo i dokaze onima koji razmišljaju i pouku uzimaju.

(25) Allah poziva sve ljude u Svoj džennet, koji je kuća mira i spasa. U toj kući ljudi neće imati iskušenja i briga, neće umirati. Allah upućuje koga hoće od Svojih robova ka vjeri islamu koja vodi do Kuće spasa.

(26) One koji budu činili dobra djela i izvršavali obaveze koje im je Allah propisao, te budu ostavljali grijeha, čeka lijepa nagrada, a to je **džennet**. U džennetu će imati i više od toga, a to je **gledanje u lice Plemenitog Allaha**. Njihova lica neće biti prekrivena tamom niti brigom. Ko bude imao ovakva svojstva, tj. ko bude činio dobra djela, bit će vječno u džennetu.

(27) One koji budu nevjernici i budu činili loša djela čeka na onome svijetu odgovarajuća "**nagrada**", srazmjerna njihovim lošim djelima. Njihova lica prekrivena će biti poniženjem i brigama. Kada ih kazna stigne, niko ih od nje neće moći sačuvati. Njihova će lica biti takva kao da su dijelovi noćne tame na njih stavljena, zbog velike količine dima i crnila koje će ih obuhvatiti. Oni koji budu imali ovakve osobine vječno će u džehennemu boraviti.

(28) O Poslaniče, spomeni Sudnji dan, u kojem ćemo sakupiti sva stvorenja, a **zatim ćemo onima koji su Allahu na dunjaluku druga pripisivali kazati**: "O mušrici, ostanite na svome mjestu, i vi i vaša božanstva koja ste obožavali pored Allaha." Napravićemo razliku i razdvojiti božanstva i one koji su ih obožavali, pa će se onda ta božanstva odreći njih, **govoreći**: "Vi nas niste na dunjaluku obožavali."

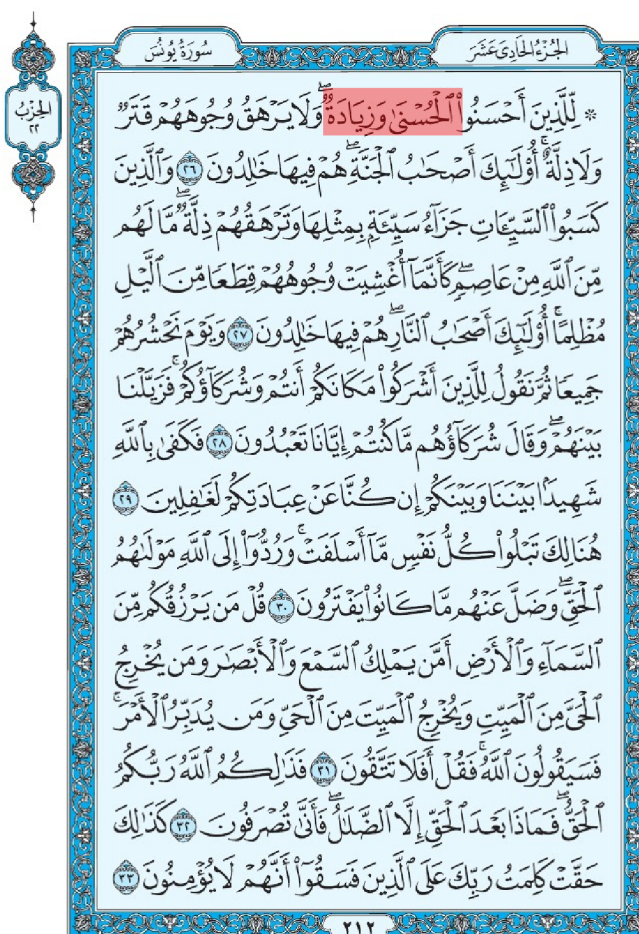
(29) Tada će se njihova božanstva odreći njih, **govoreći**: "Allah je dovoljan svjedok da mi nismo bili zadovoljni da nas obožavate i to vam nismo naređivali, a niti smo vaše obožavanje osjećali i nismo uopće znali za njega."

(30) Na tom strašnom mjestu bit će svako ispitan o onome što je na dunjaluku radio, a mušrici bit će vraćeni svome istinskom Gospodaru, Allahu, Koji će s njima svesti račun. Oni koje su kao zagovornike među kipovima izmišljali otići će.

(31) O Poslaniče, **reci ovim mnogobošcima**: "Ko vas s nebesa opskrbljuje spuštajući vam kišu? Ko vas iz zemlje opskrbljuje, dajući vam da bilje iz nje niče i da iz nje rudu i bogatstva vadite? Ko je taj ko živo biće izvodi iz mrtve materije, kao što je čovjek nastao od kapi sjemena, ptica iz jajeta, i ko je taj ko mrtvo iz živog izvodi, poput sjemena koje izađe iz životinje ili jajeta koje izađe iz ptice? Ko je taj ko upravlja nebesima i Zemljom, kao i stvorenjima koja se među njima nalaze?" Oni će ti dati odgovor da to sve čini Allah, a ti im reci: "Zar to ne znate i zar se ne bojite Allaha izvršavanjem Njegovih naredbi, a kloneći se zabrana?!"

(32) O ljudi, to vam je Allah, On sve to čini, On je istina i vaš Tvorac koji sve uređuje. Nakon spoznaje istine, zar postoji nešto drugo do udaljavanje od nje?! Gdje su vam razumi da shvate ovu jasnu istinu?!

(33) Kao što se istinski potvrdilo da samo Allah stvara i upravlja i da je On Gospodar, tako isto, o Poslaniče bit će ostvarena odredba tvoga Gospodara nad onima koji su, iz inata, istinu napustili da neće vjerovati.

(34) Reci, o Poslaniče, **ovim mušricima**: "Da li među vašim božanstvima koje mimo Allaha obožavate ima neko ko stvara iz ničega, bez prethodnog primjera za to, a zatim da ga nakon smrti oživi?" Reci im: "Allah je Taj Koji stvara bez prethodnog primjera za to i On život daje nakon smrti, pa kako se onda, o mušrici, od istine **udaljavate** i neistinu slijedite?!"

(35) Reci im, o Poslaniče: "Da li među vašim božanstvima kojima se klanjate ima neko ko istini upućuje?" Reci im: "Jedino Allah vodi ka istini i Pravom putu, pa da li je Onaj Koji istini upućuje i njoj poziva preči da se slijedi nego li vaša božanstva koja ni sebe ne mogu uputiti, osim kada ih neko drugi na taj put uputi?! Šta vam je pa neispravno prosuđujete smatrajući da su ono Allahovi ortaci?!" Allah je visoko iznad onoga što oni govore.

(36) Većina mušrika slijedi ono za što nema uporište u znanju. Oni slijede samo nešto što je zasnovano na pretpostavkama i sumnjama, a sumnja ne može zamijeniti znanje niti mu može koristiti. Allah zna sve šta oni rade, nijedno njihovo djelo nije Mu skriveno i On će ih za ta djela kazniti.

(37) Nije ispravno i ne priliči ovom Kur'anu da bude **izmišljen** i da se pripisuje nekome mimo Allaha, jer ljudi nisu u stanju na načine nešto slično njemu. On potvrđuje knjige koje su prije njega objavljene, te pojašnjava propise koji su u njima sažeto kazani. Nema sumnje da je on objava od Gospodara stvorenja.

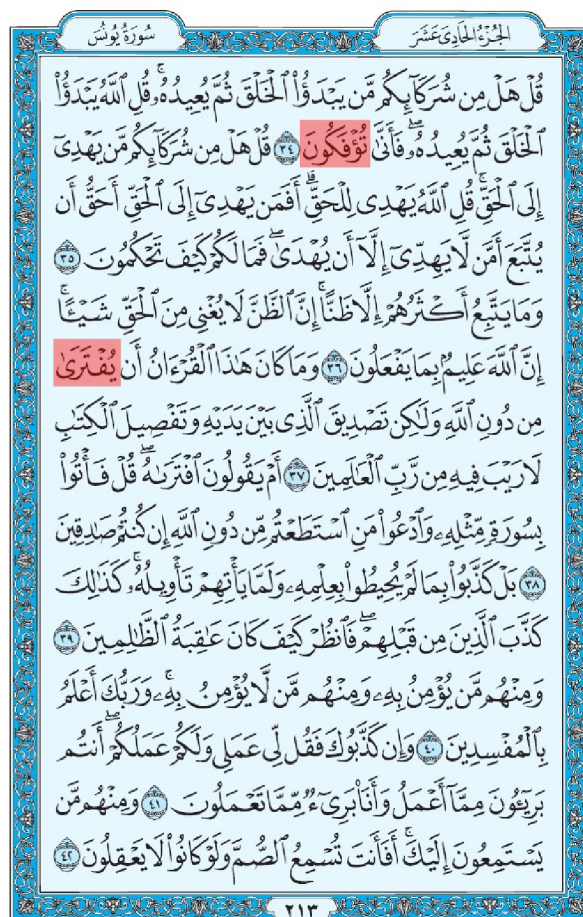
(38) Zar ovi mušrici da govore da je Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, izmislio Kur'an od sebe, i Allahu ga pripisao? Reci, o Poslaniče, **odgovarajući na njihove riječi**: "Ako sam ga ja izmislio, a ja sam čovjek poput vas, onda pokušajte i vi da naćinite nešto slično njemu, a pozovite koga god možete da vam u tome pomogne – ako je istina to da je Kur'an izmišljen." Sasvim je sigurno da to nećete moći učiniti, a vaša nemoć, iako ste retorićari i dobri poznavaoći jezika, dokaz je da je Kur'an objava od Allaha.

(39) Oni se nisu odazvali nego su požurili da negiraju Kur'an prije nego što su ga shvatili i o njemu razmislili, i prije nego se desi kazna kojom su opominjani, a ona je veoma blizu. Na isti način i prijašnji narodi su poricali, pa im je kazna dolazila. Zbog toga, o Poslaniče, dobro pogledaj i razmisli kakva je bila konaćnica naroda koji su poricali istinu. Njih je Allah unišćio.

(40) Ima mušrika koji će povjerovati u istinitost Kur'ana prije nego napuste ovaj svijet, a ima i onih koji iz inata i oholosti neće vjerovati sve do smrti. O Poslaniče, tvoj Gospodar dobro zna one koji su ustrajni u nevjerovanju i kaznit će ih adekvatnom kaznom zbog toga.

(41) Ako tvoj narod porekne istinitost onoga što govoriš, o Poslaniče, **reci mu**: "Meni moja djela i nagrada za njih i ja ću snositi posljedice svojih djela, a vama pripada nagrada za vaša djela i kazna za njih. Vi nemate ništa s kaznom za moja djela koja radim, a ja nemam ništa s kaznom za vaša djela."

(42) O Poslaniče, ima mušrika koji slušaju tvoje ućenje Kur'ana, ali na način koji ne utjeće da to prime i prihvate. Zar ti možeš dati da ćuje neko ko je lišen toga da ćuje istinu?! Isto tako, nisi u stanju da uputiš one koji su se o istinu oglašili pa je ne razumiju.

(43) O Poslaniče, među mušricima ima onih koji te samo očima gledaju, ali ne i stvarnim srčanim vidom. Zar ti možeš vratiti vid onome ko ga je izgubio? Ti to ne možeš učiniti, kao što ne možeš ni uputiti onoga ko je izgubio moć razumijevanja.

(44) Allah je čist od toga da Svojim robovima čini nepravdu, pa makar koliko i trun – robovi je sami sebi čine srljajući u propast zbog pristrasnosti neistini, oholosti i inata.

(45) Na dan kada Allah okupi ljude kako bi im sudio, njima će se učiniti kao da su na dunjaluku i u zagrobnom životu ostali samo dio dana. Oni će jedni druge prepoznati, a zatim će se, zbog strahota Sudnjeg dana, njihovo poznanstvo prekinuti. Na gubitku će biti svi oni koji su poricali susret sa Gospodarom. Oni na dunjaluku nisu vjerovali u Dan proživljenja, pa se neće moći ni sačuvati od propasti.

(46) O Poslaniče, možemo da ti pokažemo nešto od kazne koju smo im obećali, prije nego umreš, a može i da se desi da odeš sa ovoga svijeta, prije nego to vidiš. U svakom slučaju, oni će se nama vratiti na Sudnjem danu i Allah će iznijeti sve ono što su radili, jer Njemu ništa nije skriveno, a zatim će ih kazniti za njihova djela.

(47) Svakom od ranijih naroda došao je poslanik, pa ako bi oni porekli ono što je dostavljeno, bilo bi među njima pravedno presuđeno. Njega, poslanika, Allah bi, iz Svoje dobrote, sačuvao, a njih bi uništio. Njima, shodno djelima koja su činili, neće biti učinjena nikakva nepravda.

(48) Ovi oholi nevjernici, izazivajući, govore: "Kada će to vrijeme nastupiti u kojem nam je kazna obećana, ako je istina ono što tvrdite."

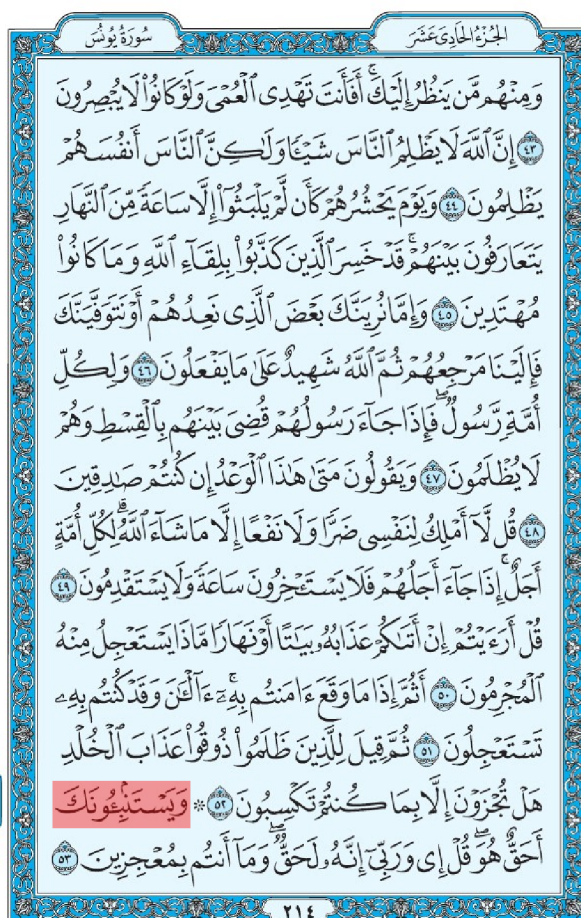
(49) Reci im, o Poslaniče: "Ja sam od sebe ne mogu štetu otkloniti, niti sebi kakvu korist pribaviti, pa kako onda da drugima to učinim? Mogu samo ono što Allah hoće, a ja ne znam nevidljivi svijet, niti ga mogu znati." Rok koji je Allah odredio za uništenje nekog naroda zna samo Allah, a kad taj rok nastupi, njihova kazna neće biti ni ubrzana, a ni odgođena.

(50) O Poslaniče, reci ovima koji požuruju kaznu: "Obavijestite me, ako će vas kazna Njegova u bilo koje doba noći ili dana zadesiti, zašto je onda požurujete?"

(51) Zar da čekate da se desi kazna koja vam se obećava i da tada povjerujete, a tada vam vjerovanje neće biti od koristi, ako niste vjerovali prije? Zar da sad vjerujete, a ranije ste požurivali kaznu, negirajući je?

(52) Nakon što ih zadesi kazna i nakon što zatraže da iz nje iziđu, kazat će im se sljedeće: "Iskusite vječnu kaznu na ahiretu, da li vam je dato bilo šta drugo, a ne ono što ste zaradili svojim nevjerovanjem i grijesima?"

(53) Mušrici te, o Poslaniče, pitaju: "Je li ova patnja koja nam je obećana istina?" Reci im: "Jest, tako mi Allaha, to je istina i niko vas iz nje neće moći izbaviti."

(54) Kad bi onaj ko je širk Allahu činio imao sve vrijednosti koje postoje na Zemlji, dao bi ih samo da se iskupi od Allahove kazne. A kada mušrici dožive patnju i vide kaznu koja ih čeka na Sudnjem danu, **sakrit će tugu** zbog toga što su nevjernici bili, i bit će im po pravdi presuđeno i neće im zulum učinjen biti, nego će biti tretirani shodno svojim djelima.

(55) Zar jedino Allahu ne pripada vlast na nebesima i na Zemlji, i zar njegovo obećanje da će kazniti nevjernike nije istina u koju nema sumnje, ali većina njih ne zna, pa sumnja!

(56) Allah Uzvišeni mrtve oživljava i žive usmrćuje i samo će se Njemu na Sudnjem danu vratiti, pa će ih On za djela njihova adekvatno tretirati.

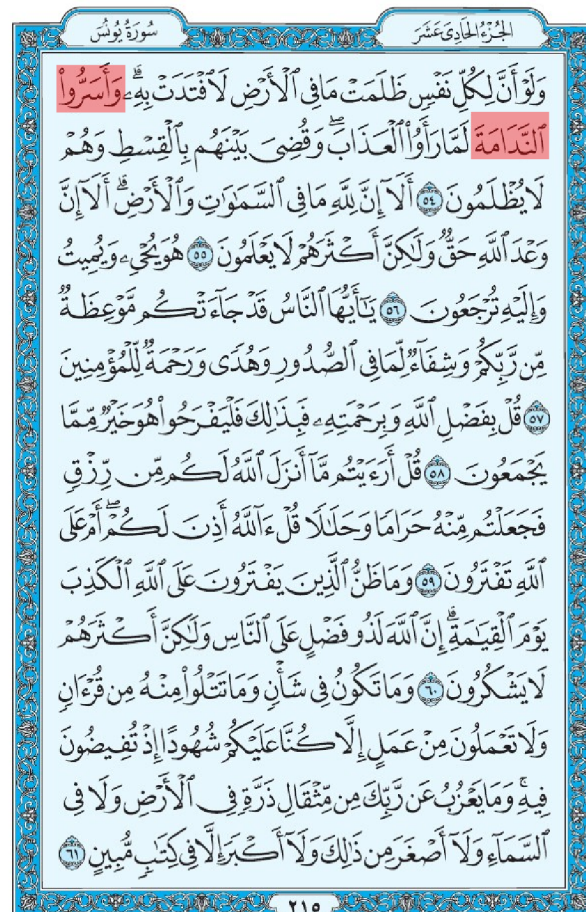
(57) O ljudi, Kur'an vam je došao, a u njemu je opomena, podsticaj i prijetnja, on je lijek za srčane bolesti poput sumnje. On upućuje na pravi put, milost je za vjernike, jer oni uzimaju korist iz njega.

(58) O Poslaniče, **reci ljudima**: "Kur'an koji vam je dat samo je oličenje Allahove dobrote prema vama i milost Njegova. A Allah Svoju milost spušta, spuštajući Kur'an, pa se zbog toga radujte, a ne zbog nečeg drugog. Ono što vam donosi Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, od Allaha bolje je od prolaznih dobara koja se gomilaju."

(59) Reci, **o Poslaniče ovim mušricima**: "Kažite mi o ovoj opskrbi koju vam Allah daje pa vi po svojim nahođenjima jedan dio zabranjujete, a drugi dozvoljavate – da li vam je Allah dopustio da dozvoljavate to što ste dozvolili ili da branite to što ste zabranili, ili ste pak vi to sami izmislili?"

(60) Šta misle da će se desiti na onome svijetu sa njima, oni koji su laži izmišljali? Zar misle da će im biti oprošteno? Daleko je to od njih. Allah Uzvišeni čini dobro ljudima tako što im kaznu odgađa, ali većina negira te blagodati i ne zahvaljuje na njima.

(61) O Poslaniče, ti ništa ne činiš, niti Kur'an učiš, a niti vi, o vjernici, ništa ne radite, a da vas Mi ne vidimo, znamo i čujemo kada nešto radite. Znanju tvoga Gospodara ne izmakne ni koliko trun, bilo da je na nebesima ili na Zemlji, a ni manje, ni veće od toga. Sve je On to zabilježio u Knjizi jasnoj, koja nije izostavila ni jedno djelo, malo ili veliko, a da ga nije zapisala.

(62) Allahove evlije (**dobri robovi, vjernici**) ne treba da strahuju za budućnost i od strahota Sudnjeg dana, niti treba da tuguju zbog prošlosti i onoga što ih je promaklo od ovodunjalčkih dobara.

(63) Allahovi štićenici su oni koji budu imali svojstvo vjerovanja u Allaha i Njegova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i koji su se bojali Allaha kroz pridržavanje Njegovih naredbi i udaljavanje od Njegovih zabrana.

(64) Za njih su dobre vijesti od njihova Gospodara na ovome svijetu, na način da sanjaju snove koji ih čine radosnim ili da ih ljudi hvale. Također, čekaju ih dobre vijesti i od meleka kada im budu uzimali dušu, a i kada budu sakupljeni i oživljeni. Ono što je Allah obećao neće se mijenjati. To je veliki uspjeh, jer je ostvareno ono čemu se težilo, a sačuvalo se od onoga od čega se strahovalo.

(65) Neka te, o Poslaniče, ne žaloste riječi onih koji napadaju tvoju vjeru! Uistinu, sva moć i snaga pripadaju Allahu i ništa Mu ne može umaknuti, jer On je Taj Koji čuje njihove riječi, zna njihova djela i prema njima će postupiti na odgovarajući način.

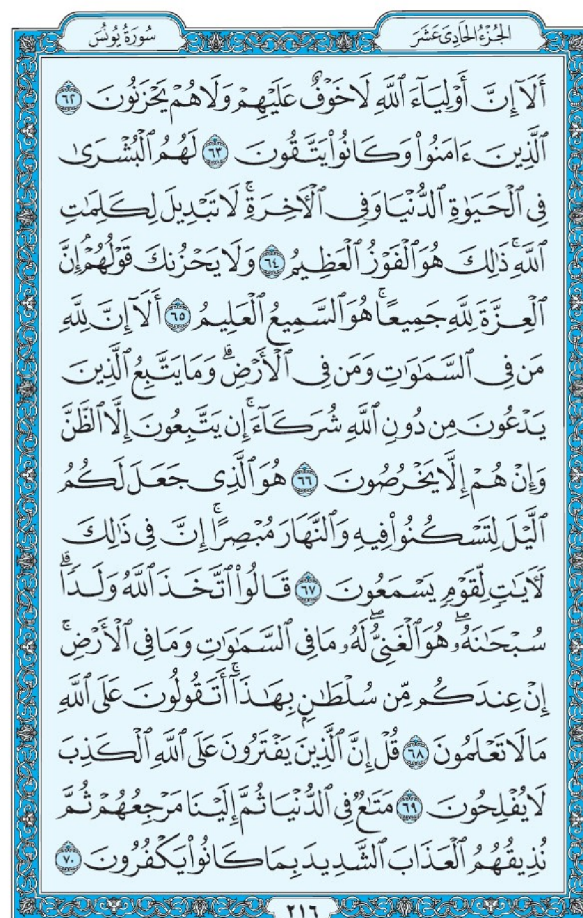
(66) Zaista, samo u Allahovoj je vlasti sve što je na nebesima i na Zemlji. Šta slijede mušrici koji obožavaju pored Allaha druga božanstva? U stvarnosti, oni slijede samo sumnje i lažno Allahu pripisuju druga, jer On je daleko iznad onoga što oni pričaju.

(67) O ljudi, Allah je jedini Onaj Koji je dao noć da bi u njoj našli smiraj i odmorili se od dnevnih aktivnosti, i On je dao dan vidljivim kako biste radili i privređivali u svoju korist. U tome su jasni dokazi onima koji čuju i pouku prihvataju.

(68) Skupina mnogobožaca govori kako su meleki Allahove kćerke – On je uzvišen i daleko od onoga što govore. On je, slavljen neka je, neovisan o Svojim stvorenjima, Njemu pripada vlast i na nebesima i na Zemlji. Vi, o mušrici, nemate nikakav dokaz za to što govorite! Zar da o Allahu govorite tako opasne riječi, pripisujući Mu dijete, a vi ne znate suštinu toga i nemate dokaza.

(69) Reci im, o Poslaniče, da oni koji na Allaha laži izmišljaju, pripisujući Mu dijete, neće uspjeti niti će dobiti ono što traže, a niti će se sačuvati od onoga od čega strahuju.

(70) Nemojte biti obmanuti onim u čemu uživate na ovome svijetu, jer to je prolazno, a zatim ćete se nama na Sudnjem danu vratiti i Mi ćemo vas staviti u veliku kaznu zbog vašeg nevjerovanja u Allaha i poricanja Poslanika.

(71) Ispričaj, o Poslaniče, ovim mušricima koji poriču istinu, kazivanje o Nuhu, alejhis-selam, **koji je svome narodu rekao**: "Ako je vama težak moj boravak među vama, i ako vam je teško što vas opominjem Allahovim ajetima, i ako ste odlučili da me ubijete – pa, ja se samo na Allaha oslanjam, kako bi On uništio vašu spletku. Vi odlučite šta hoćete, donesite odluku da me uništite, i pozovite svoja božanstva u pomoć, ali neka vaša odluka ne bude **nejasna** i nakon što planirate moje ubistvo, izvršite ga i ne **odgađajte** nimalo."

(72) A ako se okrenete od mog poziva – pa, vi znate da ja od vas nikakvu nagradu ne tražim za poslanicu koju vam dostavljam od moga Gospodara, mene će samo Allah nagraditi, bez obzira na to da li vi meni vjerovali ili ne. Meni je Allah naredio da budem među muslimanima – Njemu predanim robovima koji su pokorni i čine dobra djela.

(73) Njegov narod ga je u laž utjerao i nije mu vjerovao, pa smo Mi njega i vjernike u lađi spasili, te ih nasljednicima za one prije njih učinili, dok smo one koji su poricali dokaze potopili. Zato, razmišljaj, Poslaniče, o tome kakav je bio svršetak onih koje je Nuh alejhis-selam, upozoravao, a oni mu nisu vjerovali.

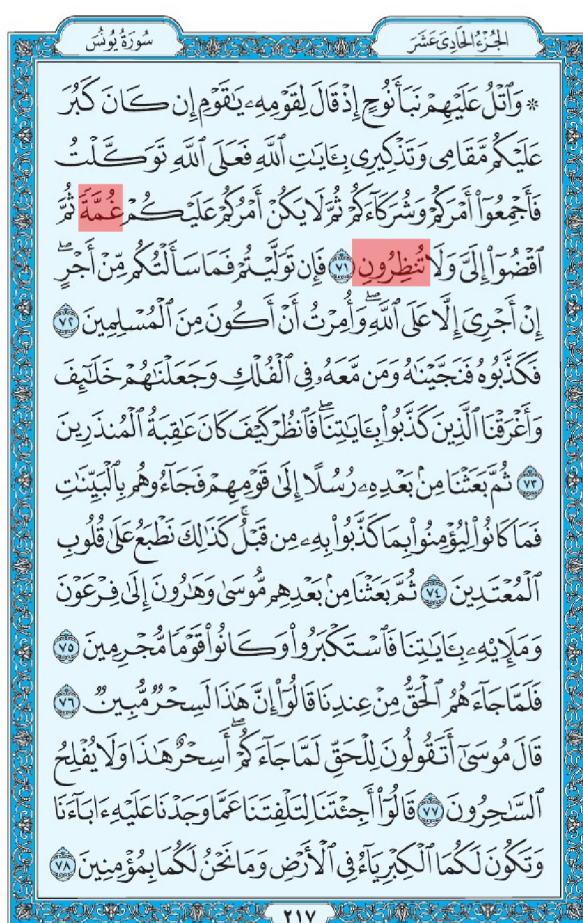
(74) Zatim smo, poslije Nuha, alehis-selam, nakon određenog vremena poslanike narodima njihovim slali i oni su im jasne dokaze donosili, ali oni nisu htjeli vjerovati jer su prije toga poslanike neprestalno u laž utjerivali. Poslije je Allah njihova srca zapečatio, a isto tako će zapečatiti srca svih onih koji ne vjeruju i granice Allahove prelaze, u bilo kojem vremenu i na bilo kojem mjestu.

(75) Nakon određenog vremena, poslije ovih poslanika, Mi smo poslali Musaa i njegova vrata Haruna faraonu, vladaru Egipta i uglednicima iz njegova naroda. Poslali smo ih sa jasnim dokazima koji su ukazivali na to da Musa i Harun istinu govore, pa su se oni uzoholili i nisu povjerovali i bili su zločinci jer su negirali Allaha i poricali Njegove poslanike.

(76) Kada je faraonu i glavešinama njegova naroda došla vjera preko Musaa i Haruna, koja ukazuje na istinitost Musaa, oni su o tim jasnim znakovima kazali da se radi o očitoj vradžbini i da to nije istina.

(77) Negirajući njihove tvrdnje, **Musa je kazao**: "Zar istinu koja vam dolazi smatrate vradžbinom? To nikako nije vradžbina, a ja znam da vračar nikada neće imati uspjeha, pa kako onda da se time bavim?"

(78) Narod faraonov odgovorio je Musau na sljedeći način: "Zar si došao s tom vradžbinom da bi nas od vjere naših predaka odvratio, pa da ti i tvoj brat preuzmete vlast? O Musa, mi tebi i Harunu ne vjerujemo da ste poslanici nama poslani!"

(79) Faraon je kazao svome narodu da dovedu svakog sposobnog vračara koji dobro zna svoj posao.

(80) Kada je faraon doveo sihribaze, Musa im je, ubjeđen u pobjedu, **kazao**: "Bacite ono što ste planirani baciti."

(81) Kada su sihribazi pokazali svoj sihr, **Musa im je kazao**: "To što ste priredili jest sihr i vradžbina, a Allah će učiniti da vaše djelo nema nikakvu posljedicu i da bude uništeno. Vi s vašim vradžbinama činite nered po Zemlji, a Allah neće takva djela učiniti valjanim."

(82) Allah će istinu utvrditi, svojim naredbama i odredbama, kao što će je i šerijatskim dokazima osnažiti, iako će to zločincima iz porodice faraonove krivo biti!

(83) Narod je okrenuo leđa od Musaovog poziva. U njega su, i pored jasnih dokaza, povjerovali samo neki mladići iz Benu Israila i pored straha od faraona i njegovih glavešina, te bojazni da ih kroz kažnjavanje ne odvrte od njihova vjerovanja, ako se otkrije da su prihvatili istinu. Faraon se bio uzdigao i uzoholio nad narodom Egipta i prelazio je granice u nevjerovanju, ubijanju i kažnjavanju sinova Israilovih.

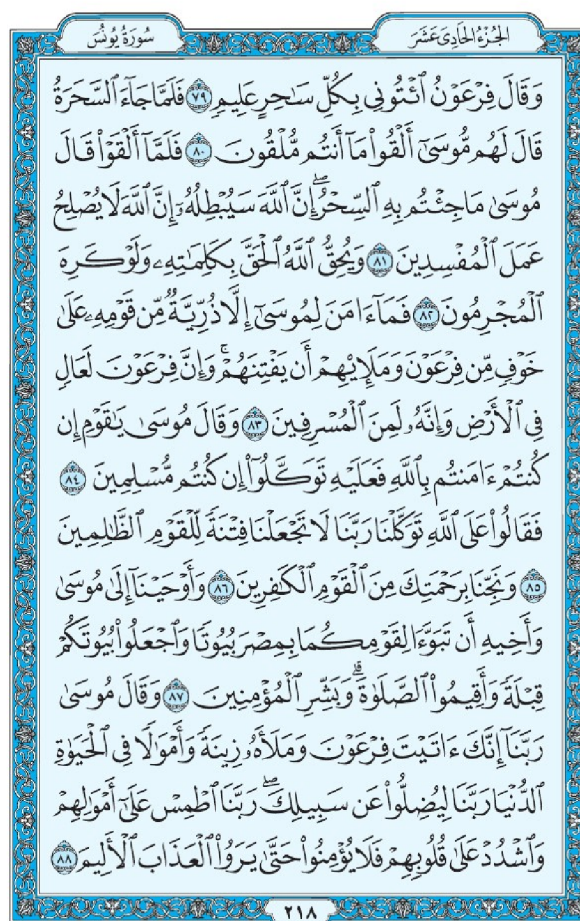
(84) Musa, alejhis-selam, **kazao je svom narodu**: "O narode, ako istinski vjerujete u Allaha, onda se samo u Allaha pouzdajte, ukoliko ste muslimani. Pouzdanje u Allaha od vas će otkloniti zlo i pribaviti vam korist."

(85) Oni su se odazvali Musau, alejhi selam, i **kazali**: "Na Allaha se jedino oslanjamo! Gospodaru naš, ne dopusti da nama zavlada nepravedni vladar pa da nas odvrati od naše vjere, kažnjavanjem, ubijanjem i zavodjenjem!"

(86) "Sačuvaj nas, Gospodaru naš, svojom milošću, od faraonovog, nevjerničkog, naroda, jer oni su nas zarobili, kažnjavali i ubijali!"

(87) Mi smo objavili Musau i njegovu bratu Harunu, neka je na njih mir i spas, da svome narodu sagrađe kuće i bogomolje u kojima će samo Allahu ibadet činiti i te kuće okrenite prema kibli (**Bejtul-makdisu**), te namaz u potpunosti obavljajte. "O Musa, obavijesti vjernike radosnom viješću da ih čeka podrška i pomoć od Allaha, i da će On uništiti njihove neprijatelje, a vjernike učiniti nasljednicima Zemlje."

(88) Musa je rekao svome narodu: "Gospodaru naš! Ti si dao faraonu i glavešinama njegovim ukrase i imetak na ovom svijetu, ali oni Ti ne zahvaljuju na tim blagodatima, nego ih koriste da zavode s puta Tvoga! Gospodaru naš, uništi imetak njihov, a srca njihova učini grubim, pa neka ne vjeruju sve dok ne dožive tešku patnju, kada im njihovo vjerovanje neće od koristi biti."

(89) Allah je rekao: "O Musa i Harune, vaša molba protiv faraona i uglednika iz njegova naroda uslišena je, pa ostanite postojani u vjeri i ne skrećite s puta vjere na put neznalica koji ne poznaju istinu! "

(90) Olakšali smo potomcima Israilovim da spašeni pređu more nakon što se ono razdvojilo. Kada ih je faraon sa svojom vojskom skoro sustigao, **nepravedno i nemilosrdno** ih goneći, more se sastavilo i pošto se faraon počeo utapati i gubiti nadu u spas, **govika**: "Vjerujem u Onoga Koji istinski zaslužuje da bude obožavan, u Onoga u Koga su vjerovali sinovi Israilovi, i ja sam predan Allahu, pokoravam Mu se."

(91) Zar da sada vjeruješ kada si izgubio nadu u spas, a prije toga si, o faraonu, griješio prema Allahu i od Njegova puta odvrćao, te nered činio zbog svoje zablude i druge zavodio.

(92) O faraonu, danas ćemo te iz mora izvaditi i staviti na površinu Zemlje, da bi pouku uzimao svako ko poslije tebe dođe, iako je mnogo ljudi nemarno prema našim dokazima i znamenjima, o njima ne razmišljaju.

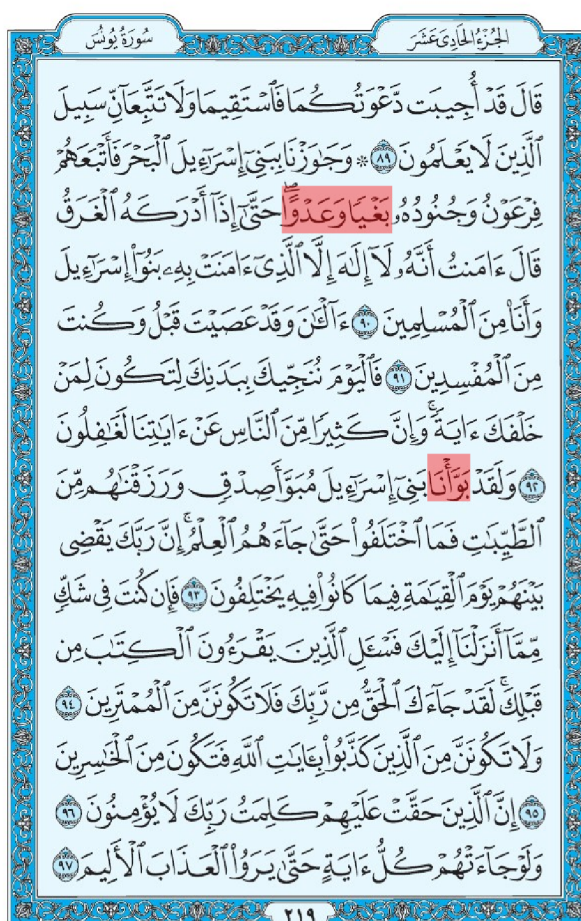
(93) I Mi smo sinove Israilove u časni predjel i pohvalno mjesto, u blagoslovljenom Šamu, **naselili** i lijepom i dozvoljenom hranom ih opskrbili, i tek kad im je došlo pravo znanje u Kur'anu, koje potvrđuje istinitost Tevrata, u kojem je opisan Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, oni su se u mišljenju i vjeri razišli. Kada su to negirali, zemlja im je oduzeta. Tvoj Gospodar, o Muhammede, na Sudnjem danu će donijeti presudu u vezi s njihovim razilaženjem, i pravoj i krivoj strani dat će odgovarajući tretman i prema njima se odnositi onako kako zaslužuju.

(94) A ako sumnjaš, o Poslaniče, u suštinu onog što ti objavljujemo u Kur'anu, ti onda upitaj jevreje, koji čitaju Tevrat, i kršćane, koji čitaju Indžil, pa će ti oni kazati da je istina sve što ti se objavljuje, jer oni tvoj opis nalaze u svojim knjigama. Tebi istina u koju nema nikakve sumnje, od Gospodara tvoga dolazi, i nikako ne budi od onih koji sumnjaju.

(95) I ne budi nikako jedan od onih koji Allahove ajete, dokaze i znamenja poriču, kako u gubitnike spadao ne bi, kao što su bili gubitnici oni koji su uništeni zbog nevjerovanja. Sve ovo je samo pojašnjenje opasnosti sumnje i poricanja istine, a Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, sačuvan je od takvih djela.

(96) A oni za koje se ispuni Riječ i odredba Uzvišenog Allaha da umru na nevjerovanju, utoliko jer su u njemu ustrajavali, zaista neće nikada vjerovati.

(97) makar im došli svi dokazi, bilo vjerska ili prirodna znamenja, sve dok ne dožive patnju bolnu. Tada će povjerovati, a to im neće biti od koristi.

(98) Nije se desilo da neko naselje kojem smo poslali poslanika povjeruje prije nego što vidi kaznu, a da mu je to vjerovanje koristilo, jer je nastalo prije viđenja kazne, osim naroda Junusovog koji je iskreno povjerovao, pa smo od njega otklonili kaznu i poniženje na ovome svijetu i dali da uživa do roka određenog.

(99) Da Gospodar tvoj, o Poslaniče, hoće na Zemlji bi, baš svi, bili vjernici. Međutim, On to neće iz velike mudrosti, nego svojom pravdom ostavlja u zabludi koga hoće, a svojom dobrotom upućuje koga hoće. Ti ne možeš da sve ljude prisiliš da vjeruju, jer je uputa u Allahovim rukama.

(100) Nijedna osoba ne može povjerovati bez Allahove dozvole. Vjerovanje se ne može desiti bez Allahove volje, pa ne izgaraj od žalosti za njima. Allah će dati kaznu i propast onima koji ne razumiju Njegove dokaze, naredbe i zabrane.

(101) Reci, o Poslaniče, ovim mušricima koji te pitaju o ajetima (znamenjima): "Posmatrajte i razmišljajte o znakovima na Zemlji i nebesima, koji ukazuju na Njegovu jednoću i moć. Ajeti, dokazi i poslanici koji dolaze ne koriste onima koji nisu spremni da vjeruju, jer oni ustrajavaju u nevjerstvu."

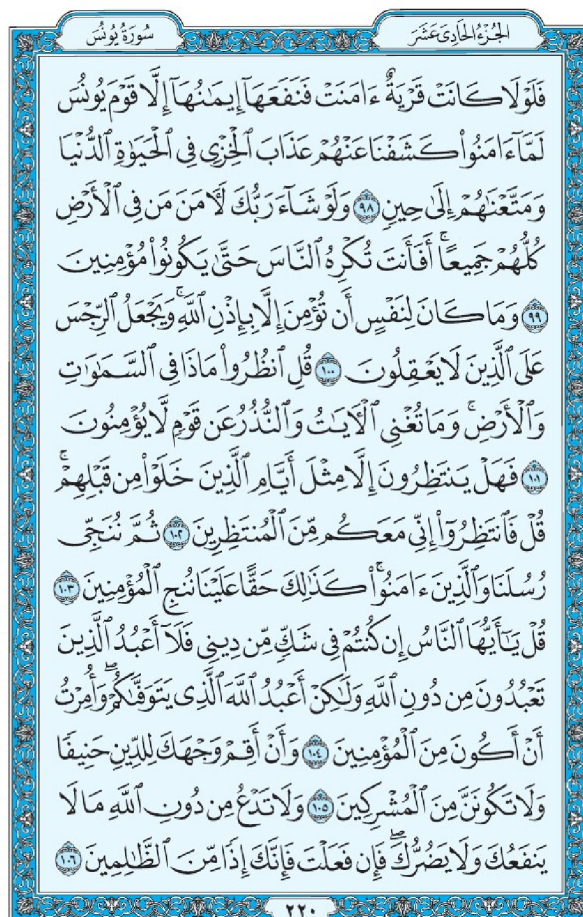
(102) Zar ovi koji poriču čekaju išta drugo osim da ih snađe nešto slično kazni koju je Allah spustio na one koji su prije njih poricali istinu?! Reci im Poslaniče: "Čekajte Allahovu kaznu, a i ja ću čekati obećanje svoga Gospodara."

(103) Zatim smo na njih spuštali kaznu, a poslanike Naše i one koji su s njima vjerovali, spašavali. Njih neće pogoditi nedaća i kazna koja je pogađala narode njihove. Kao što smo spasili i pomogli te poslanike i vjernike koji su bili s njima, tako ćemo spasiti i Allahovog Poslanika i vjernike koji su s njim, jer to Nam je obaveza i dužnost.

(104) Reci Poslaniče: "O ljudi, ako imate sumnje spram vjere moje u koju vas pozivam, a to je vjera u jednog Allaha – pa, ja ne sumnjam u neispravnost vaše vjere i neću je slijediti, niti ću obožavati one koje vi mimo Allaha obožavate. Ja ću obožavati i ibadet činiti Allahu, Koji će vas usmrtiti i koji mi je naredio da budem iskreni vjernik."

(105) On mi je naredio da ustrajan budem u pravoj vjeri i da se udaljim od svih drugih vjera, a zabranio mi je da budem od onih koji Allahu druga pripisuju.

(106) O Poslaniče, ne moli se pored Allaha kipovima, kumirima i drugima koji nemaju načina da korist tebi doprinesu, niti da ti štetu učine. Ukoliko budeš obožavao druga božanstva, ti si onda od onih koji nepravdu čine i granice prelaze u pogledu obaveza prema Allahu i granice prema samima sebi.

(107) Ako Allah želi da te, o Poslaniče, zadesi neka nedaća, a ti budeš tražio da te ona ne zadesi, znaj da je niko od Allaha ne može otkloniti. Ako On bude želio da ti kakvu blagodat pribavi, znaj da niko Njegovu dobrotu ne može spriječiti. On Svoju blagodat i dobrotu daruje kome hoće i niko Ga ni na šta ne može prisiliti. On trašta robovima koji se pokaju i samilostan je prema njima.

(108) O Poslaniče, **reci ljudima**: "Stigao vam je Kur'an kao objava od vašeg Gospodara. Onaj ko krene Pravim putem i povjeruje u Kur'an imat će lično od toga korist, jer Allah je neovisan i Njemu ne treba pokornost robova. Onaj ko bude krenuo putem zablude, sam će snositi negativne posljedice tog odabira, jer Allahu neće naštetiti ničija nepokornost. Ja nisam vaš čuvar koji je zadužen da se brine o djelima vašim, niti ću ja s vama svoditi račun."

(109) O Poslaniče, slijedi Objavu koja ti dolazi od tvoga Gosodara i postupaj po njoj, a budi strpljiv na uznemiravanjima koja ti dolaze od tvog naroda koji ti se suprotstavlja, kao i na dostavljanju onoga što ti je naređeno da dostaviš. Idi ustrajno tom stazom dok Allah ne donose presudu i pomogne te na ovome svijetu i dok njih ne kazni na onome, ako umru kao nevjernici.

11 - Sura Hud

(1) Već smo govorili o kur'anskim skraćenicama. Kur'an je knjiga čiji su ajeti savršeno poredani i čija su značenja potpuna. U tim ajetima ne možeš vidjeti grešku ili manjkavost. Oni su poslije toga pojašnjeni, i u njima se spominje halal (**dozvoljeno**), haram (**zabranjeno**), spominju se naredbe i zabrane, obećanja i upozorenja, kazivanja i tako dalje. Sve ovo je pojašnjeno od Onoga Koji mudro uređuje kosmos i vjerzakon, i Onog Koji zna stanje Svojih robova i veoma dobro zna šta je najbolje za njih.

(2) Ovi ajeti koji su obavljeni Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, obuhvataju zabranu da se obožava neko mimo Allaha. O ljudi, ja vas upozoravam na kaznu od Allaha, ako budete nevjernici i grešnici, a donosim vam radosnu vijest da vas čeka nagrada, ako budete vjerovali i radili po njegovom vjerzakonu.

(3) "O ljudi, tražite od Gospodara svog oprost za grijeh e i pokajte se za obaveze prema Njemu koje ste propustili, pa će vam On dati da lijepo na ovome svijetu živite, do roka određenog. Svakome ko je radio i bio pokoran dat će potpunu nagradu, iz Svoje darežljivosti, i neće je nimalo umanjiti. Ako napustite vjerovanje koje vam dolazi od Gospodara moga, ja vas onda upozoravam na strahote Sudnjeg dana."

(4) O ljudi, na Sudnjem danu vratit ćete se samo Allahu, a On, Uzvišeni, sve može i ništa Ga ne može onemogućiti da vas oživi, te nakon smrti okupi i račun s vama svede.

(5) Ovi mušriči **uvijaju** svoja prsa da bi skrili sumnju i neznanje koje u vezi Allaha imaju. Čak i kada skrivaju glave svoje odjećom, Allah zna šta skrivaju i šta javno iznose, jer On poznaje sve što prsa njihova kriju.